

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 17 juli 2019
CBE/VP 19. 087
Zaaknummer 2019.097

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van, hierna te noemen appellante, tegen een besluit van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (FdR) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen de commissie.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij brief van 25 april 2019, ingekomen via het Complaints Service Point (CSP) bij het College van Beroep voor de Examens (CBE) op 2 mei 2019, tekent appellante beroep aan tegen de beslissing van de commissie d.d. 18 april 2019 waarin haar tentamen "Gezondheidsrecht" ongeldig is verklaard vanwege geconstateerde fraude en een aantekening hiervan in haar dossier wordt opgenomen. Tevens verzoekt ze om een voorlopige voorziening.
2. Bij mailbericht van 3 mei 2019 wordt het beroepschrift van appellante doorgestuurd naar de commissie voor schikking en verweer. Tevens wordt appellante op de hoogte gebracht van deze doorzending en vraagt het CBE aan appellante welke voorlopige voorziening zij wenst nu zij aan de herkansing kan deelnemen en niet is uitgesloten van onderwijs. Appellante heeft hierop niet gereageerd.
3. Bij mailbericht van 28 mei 2019, ingekomen bij het CBE op 28 mei 2019, verstrekt de commissie het verweerschrift aan het CBE.
4. Bij brief van 4 juni 2019 worden partijen uitgenodigd voor de openbare zitting van het CBE op maandag 1 juli 2019. Tevens wordt een afschrift van het verweerschrift aan appellante verzonden.
5. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op maandag 1 juli 2019, waar appellante in persoon is verschenen. De commissie is met bericht van verhindering niet verschenen.

BEOORDELING

6. Ter toetsing ligt voor de vraag of de commissie in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE beantwoordt deze vraag bevestigend en overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, als volgt.
7. In haar beroepschrift geeft appellante aan dat zij het niet eens is met de beslissing van de commissie. Zij geeft toe dat zij tijdens haar tentamen een analoog horloge droeg en dat dit niet geoorloofd is maar zij is van mening dat er geen sprake is van fraude. Zij benadrukt dat het een klassiek horloge betreft waarmee je niet kunt frauderen. Ook werd niet expliciet voorafgaand het tentamen omgeroepen dat horloges moesten worden opgeborgen. Daarnaast was er geen sprake van opzet. Nu het tentamen van een medestudent onder gelijke omstandigheden wel geldig is verklaard en het dragen van een analoog horloge niet expliciet binnen de ongeoorloofde hulpmiddelen in het RvO is opgenomen, is zij van mening dat het beroep gegrond moet worden verklaard.

8. De commissie geeft in haar verweerschrift aan dat ze een zorgvuldig besluit heeft genomen. Ze verwijst naar artikel 48 van de van toepassing zijnde OER, artikel 11 van de Regels en Richtlijnen (R&R) waarin de UM brede frauderegels specifiek voor de rechtenfaculteit zijn opgenomen en artikel 7 van het Reglement van Orde bij toetsen. Volgens laatstgenoemd artikel mag een student tijdens een toets geen horloge dragen. Nu appellant tijdens het tentamen een horloge droeg en zij hiermee in strijd met het RvO Toetsen en de R&R heeft gehandeld, valt de handeling van appellante onder de in dit kader gebezigde term fraude. De examencommissie kan het tentamen vervolgens ongeldig verklaren en kan aanvullende maatregelen opleggen, zoals beschreven in de R&R. Als beleid wordt standaard een formele berisping gegeven en wordt het betreffende tentamen ongeldig verklaard. Voor schending van deze regel is niet vereist dat de student de fraude opzettelijk heeft gepleegd. De commissie verwijst hiervoor naar relevante jurisprudentie van het CBHO. De vorm van het tentamen of het soort horloge is, volgens de commissie, niet van belang voor het voldoen aan de vereisten van het fraudebegrip. De commissie is van mening dat zij haar beslissing in redelijkheid en gebaseerd op de geldende regelgeving heeft genomen, dat de opgelegde maatregel niet leidt tot een onevenredige studie- vertraging nu appellante kan deelnemen aan de herkansing en dat een beroep op het gelijkheidsbeginsel niet kan slagen omdat de zaak uit 2015 niet identiek is. Om de hierboven genoemde redenen verzoekt de commissie het beroep van appellante ongegrond te verklaren.
9. Met betrekking tot het niet verschijnen van de commissie ter zitting merkt het CBE het navolgende op. Naast de inhoud van de gewisselde stukken, maakt het verhandelde ter zitting onderdeel uit van de besluitvorming van het CBE. Het niet in persoon of bij gemachtigde verschijnen ter zitting brengt het risico met zich mee dat uit de stukken door het CBE getrokken conclusies onweersproken blijven en derhalve als vaststaand, althans voor juist, door het CBE kunnen worden aangenomen.
10. Het CBE overweegt gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen. De door de examencommissie vastgestelde regels in de R&R moeten geacht worden hun grondslag te vinden in art. 7.12b WHW. Het CBE dient dan ook aansluiting te zoeken bij deze bepaling in de WHW.

Artikel 48 van de van toepassing zijnde Onderwijs- en Examenregeling (OER) jo artikel 11 R&R betreffen de fraude definitie. Volgens lid 3 van artikel 48 OER kan de examencommissie, indien zij vaststelt dat een student bij een tentamen of tentamenonderdeel fraude heeft gepleegd, passende maatregelen opleggen. Ingevolge het zesde lid wordt in de R&R nader uitgewerkt wat onder fraude wordt verstaan en welke maatregelen de examencommissie kan opleggen.

Ingevolge artikel 11, eerste lid, van de R&R wordt onder fraude verstaan:
Indien de examencommissie vaststelt dat een student bij enig tentamen of tentamenonderdeel:

- a. ongeoorloofde hulpmiddelen, teksten of aantekeningen voor handen heeft gehad, dan wel gebruik heeft gemaakt van ongeoorloofde elektronische hulpmiddelen en/of communicatiemiddelen.

Ingevolge het derde lid kan de examencommissie, indien zij vaststelt dat een student bij een tentamen of tentamenonderdeel zich anderszins aan fraude schuldig heeft gemaakt, een maatregel opleggen als genoemd in het vierde lid.

Ingevolge het vierde lid kan de examencommissie het resultaat van de desbetreffende tentamen ongeldig verklaren en voorts de volgende maatregelen opleggen:

- Berisping;
- Uitsluiting van (verdere) deelname aan een of meer tentamens van de opleiding voor een periode van ten hoogste één jaar;
- bij ernstige fraude een voorstel tot een iudicium abeundi in te dienen bij het College van Bestuur;
- bij herhaaldelijke zich daartoe lenende fraude aangifte te doen bij de politie van valsheid in geschrifte.

Artikel 7 van het RvO Toetsen geeft expliciet aan dat het dragen van een horloge tijdens een tentamen verboden is en hiermee een verboden hulpmiddel is.

Het CBE stelt vast dat appellante tijdens het tentamen "Gezondheidsrecht" een horloge droeg. Daarmee heeft appellante onbetwist in strijd met artikel 7 RvO Toetsen jo artikel 11 R&R gehandeld. Ter zitting is gebleken dat het verbod op het dragen van horloges tijdens het tentamen voorafgaand aan het tentamen niet is omgeroepen. Wel zijn studenten hier expliciet op gewezen voorafgaand het tentamen middels het voorblad van de toets, de orderegels, de kaart op tafel tijdens de toets en via de intranetsite. Appellante erkent dat zij vergeten was om haar horloge af te doen, doch stelt dat er geen sprake was van opzet en dat het een klassiek horloge betreft waardoor geen sprake kon zijn van fraude. Nu appellante tijdens het tentamen een horloge droeg, is het CBE van oordeel dat dit te kwalificeren is als fraude in de zin van artikel 11 R&R. Naar de mening van het CBE had appellante de van toepassing zijnde regels behoren te kennen en behoorde zij te weten dat het verboden was om een horloge tijdens het tentamen te dragen, zeker nu de commissie studenten hierover vooraf expliciet heeft geïnformeerd en dit op het voorblad van de toets is aangegeven. Gelet op artikel 7.12b WHW gelezen in samenhang met artikel 11 R&R heeft de examencommissie de bevoegdheid om het resultaat van het desbetreffende tentamen ongeldig te verklaren, een berisping te geven dan wel een student uit te sluiten van verdere deelname van tentamens van de opleiding voor een periode van ten hoogste één jaar en een aantekening in het dossier op te nemen. Het algemene beleid van de commissie om bij fraude als in het onderhavige geval te komen tot een sanctie die inhoudt dat het desbetreffende tentamen ongeldig wordt verklaard en om een aantekening hiervan in het dossier op te nemen, acht het CBE niet onredelijk. De commissie heeft aangegeven dat de sanctie wordt verzwaard bij bepaalde omstandigheden, waarvan in casu geen sprake is. Gezien de aard van het feit, het gegeven dat appellante het bestreden tentamen nog dit studiejaar kan herkansen en het feit dat appellante heeft toegegeven dat zij tijdens het tentamen een horloge droeg en hiermee in strijd met de regels heeft gehandeld, is het CBE van oordeel dat de opgelegde sanctie niet kennelijk onredelijk noch kennelijk onevenredig is. Voorts faalt het beroep van appellante op het gelijkheidsbeginsel. Ter zitting is gebleken dat appellante de feiten van de door haar aangehaalde casus van 2015 niet weet. Ook verder heeft zij niet aannemelijk kunnen maken dat de situatie van appellante gelijk te stellen is met de casus van 2015.

Het CBE is op grond van het vorengaan van oordeel dat de commissie in redelijkheid tot haar besluit van 18 april 2019 heeft kunnen komen. Het beroep moet mitsdien ongegrond worden geoordeeld.

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens bestaande uit:

in aanwezigheid van, secretaris, in vergadering bijeen op 1 juli 2019.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

de voorzitter,

Voor eensluidend afschrift,

secretaris

- c.c.
- partijen
 - leden en plv. leden CBE
 - examencommissies UM

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl). Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden. Het griffierecht van dit college bedraagt 47 Euro.